

Szerencsés autószerencsétlenség a nemzetközi országúton

Arokba fordult egy budapesti autó, négy utasa megmenekült

(A Délmagyarország munkatársától.) A nemzetközi műuton, a Kettőshatár közelében csütörtökön délután ritka szerencsés autóbaleset történt. Egy budapesti igazgató B. F. 407. számú autón Szeged felé igyekezett. A korsin rajta kívül felesége, apósa és anyósa foglalt helyet. A gép körülbelül 60 kilométeres sebességgel haladt Szeged felé. Kettőshatárnál, ahol feltűntek a kocsis utasai előtt a fogadalmi templom tornyai, az igazgató hátrafordult a vezető ülésből a következő szavakkal:

— Nézzétek, azok a tornyok a fogadalmi templom tornyai...

A kocsis ebben a pillanatban a kövezett útról leszaladt a transzkontinentális ut melletti homokos útra. Az igazgató, hogy megmentse a helyzetet, hirtelen balra csapta a kormányt. Erre hátul valaki elsikoltotta magát a kocsiban. Az igazgatóra a sikoltás

olyan hatással volt, hogy egy pillanatra elvesztette eszméletét, a kocsis kiszaladt a jobb oldalra és befordult az árokba. Ebben a pillanatban eszméletre tért és maga sietett segítségére hozzátartozóinak.

A mentők két kocsival vonultak ki a látszólag súlyos autószerencsétlenséghez. Kiderült, hogy mindössze az igazgató anyósa és apósa sérült meg könnyebben, míg neki és feleségének semmi baja sem történt. A két sérültet beszállították a kórházba, ott percek múlva annyira jobban lettek, úgy, hogy el is bocsájtották őket és még a legközelebbi vonattal hazautazhattak.

Az igazgatót kihallgatta a rendőrség, kiderült, hogy új vezető, augusztusban tanult meg vezetni és szeptember elsején tett vezetői vizsgát. Valószínűleg az okozta a szerencsétlenséget, hogy a vezető még nem rendelkezett kellő rutinnal.

Nem Felsőtanya ellen, hanem az alsótanyai érdekek védelmére szervezkednek az alsótanyai gazdák

A csütörtöki gazdaggyűlés foglalkozott Alsótanyán az utépítési sérelmekkel

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön délelőtt mintegy 100 előkelő gazda gyűlt össze a Szeged-Alsótanyai Gazdasági Egyesület székházában. Alsótanya érdekképviseletét, a törvényhatósági bizottsági tagokat, valamint a gazdakörök vezetőit dr. Balogh István plébános hívta össze

az ügyi programmal

kapcsolatos kérdések megbeszélésére. Az érdekképviseleten képviseltette magát Domaszék kiyelével kilenc tanyai kapitányság vezető gazdaközsége, szám szerint mintegy százán.

Az értekezletet Balogh István plébános nyitotta meg.

— Ezelőtt néhány nappal — mondotta —, felsőtanyai küldöttség járt dr. Tóth Béla helyettes polgármesternél, aki közölte velük a kormány öt éves beruházási programja keretében megvalósítandó utépítési tervet. Ez a nyilatkozat minden szegedi lapban megjelent. A nyilvánosságra hozott terv Alsótanya közönségében nagy nyugtalanságot keltett, mert a gazdák úgy érezték, hogy velük ezuttal is igazságtalanság történt.

— Azért jöttünk össze — folytatta a plébános —, hogy minden politika kizárásával egyetértésben beszéljünk meg, miképpen védhetjük meg legjobban Alsótanya érdekeit.

— Nyomatékosan hangsúlyozzuk, hogy nem beszélünk Felsőtanya ellen, nem fáj nekünk az, amit Felsőtanya kap, hanem az fáj, ami Alsótanyán hiányzik.

— Vitéz dr. Shvoy Kálmán, aki Alsótanya érdekeit mindenkor szívén viselte, észrevette, hogy ez a nyilatkozat Alsótanyán nyugtalanságot fog kelteni és helyesbítette, illetve kiegészítette a helyettes polgármester adatait.

Alsótanya sérelmei

— A legsúlyosabb sérelem akkor ért minket, amikor a polgármester felterjesztette az utépítési programot anélkül, hogy az megjárta volna a szakbizottságokat.

— Hivatkozom itt Pálffy József polgármester alkotmányos érzékére, amelynek mindenkor kifejezést adott és vitéz Shvoy Kálmán állásfoglalására, aki a szakbizottságoknak mindenkor nagy fontosságot tulajdonított. Emlékeznünk arra, hogy ő volt az, aki annak idején egy tisztán tanvialakból álló ad hoc bizottságot hívott össze és itt a leg-

teljesebb egyetértésben állapítottuk meg a közös programot.

— Mi bizalommal fordulunk a hatóság, a polgármester felé, de nem vagyunk bizalommal a szaktanácsadók iránt, akiknek eljárását nem a szakszerűség szempontjából bíráljuk, hanem főként azért, mert előterjesztések sérelmesek Alsótanyára.

A két tanyarész utjai

— Alsótanya lakossága 33.000 lélek, Felsőtanyán 13.000 ember lakik; az arány tehát nem 2:1, hanem ennél nagyobb. A múltban az utépítés aránya az 1:1-et sem érte el.

— Alsótanyának alig használható 12 kilométer állami útja van (nemzetközi műút), Felsőtanyának 30 kilométer, amely a legnagyobb forgalmat bonyolítja le.

— Szemére lobbantják Alsótanyának a kisvasutat. Ezzel szemben Felsőtanya sokkalta nagyobb előnyben van, mert a fővonal mentén fekszik. A kiépített úthálózat összehasonlítása is bizonyítja Felsőtanya kedvezményezett helyzetét. Alsótanya kövesutjainak hossza 77 kilométer. Szikelt út van 52,5, földes dűlőút 81 kilométer. Felsőtanya kövezett úthálózata 31 kilométer, a szikelt utak hossza 34, földes dűlőutak hossza 42 kilométer. 1939-ben tervbe vették Alsótanyán a Ruzsajárás-Öttömös közötti bekötő ut kiépítését 156.000 pengő értékkel, a kelebiai bekötő ut 4000 pengő költséggel fog kiépülni, az Irodasor-Ruzsajárás közötti útra 14.000 pengőt irányoztak elő, a Röske-Ladányi ut 12.000 pengő költséggel fog kiépülni.

— Ezzel szemben Felsőcsengele 2 kilométer hosszú köves utat kap 42.000 pengő értékben, Szatymaz-Összeszék között 98.000 pengős útvonalat kap, Szatymaz-Zsombó között 48.000 pengős utépítést bált végre a város és kiépíti a Felsőközpont-Forráskút közötti utat 48.000 pengős költséggel.

— Ezeket az adatokat összehasonlítva kitűnik, hogy két esztendő alatt alsótanyai utakra 296.000, felsőtanyai utakra pedig 278.000 pengőt fognak fordítani.

Mása Miklós: Szatymazon már a szőlőbe is köves úton fognak járni a gazdák.

Ördög Imre: Itt egy gazdáról van szó, aki műuton akar járni egyik tanyájáról a másikra. (Közbenkiáltás: Inkább vegyen közelebb egy birtokot, sokkal jobban jövőnk ki!)

Négül Balogh István azt az indítványt terjesztette

elő, az értekezlet kérje fel a jelenlevő Gárgyán Imrét, közvetítse vitéz Shvoy Kálmán doktornál az alsótanyai gazdáknak azt a kérelmét, hogy az ügyi bizottság ülése előtt hívja össze közös megbeszélésre a tekintélyesebb tanyai gazdákat, adjon alkalmat arra, hogy a tanyai érdekeknek még a bizottság döntése előtt hangot adjanak.

Az indítványhoz, amelyet egyhangulag elfogadtak, Lippai Antal (Csorva), Rózsa Illés th. bizottsági tag (Atokháza), Császár Rudolf (Feketesztél) szoltak hozzá.

Mása Miklós (Röske) azt kívánta, hogy a szakbizottságokba, különösen az ügyi bizottságba több tanyai tagot vegyenek fel.

Tanács Sándor (Nagyszéksós) hangsúlyozta, hogy az utépítés sorrendjében a Röske-Alsóközpont és Lengyelkápola-Alsóközpont között létesítendő útszakasz a legfontosabb.

A csorvai gazdák a Csorva-Mérges közötti útvonal kiépítése mellett foglaltak állást.

Az értekezlet elhatározta, hogy ezentul erélyesen és határozottan fogja képviselni Alsótanya érdekeit és azon lesz, hogy Alsótanya az ügyi bizottságban méltó képviseletet kapjon.

Elmeklinikai ápolók rágalmozási pere

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék csütörtökön tárgyalta a szegedi elmeklinikai ápolók rágalmozási perét. Szabó Ferenc ápoló volt a vádlott, akit Koncz György ápoló jelentett fel. Koncz feljelentésében azt adta elő, hogy Szabó a múlt év végén a klinika tanársegédeinél feljelentést tett ellene és feljelentésében olyanokat állított, amelyek szerint ő „moslékkal eteti a betegeket, az ételben sajthéj, csont, gomb, cigarettavég és más hasonló hulladék van”. Azt is mondotta, hogy Koncz az étkezés után „törlőronggyal törli meg a betegek száját”.

A járásbírószágon megtartott tárgyaláson Szabó tagadta bűnösségét és kérte tanuként kihallgatni a klinika néhány betegét, a kérésnek a bíróság nem adott helyet. Erre feleségét és egy másik rokonát jelentette be tanuként, akik valamást is tettek, de ezek vallomását a bíróság nem fogadta el, mert valamást tett a klinika tanársegéde, dr. Huszák Károly is, aki elmondotta, hogy Szabó feljelentésére vizsgálatot folytattak le, a vizsgálat azonban teljesen igazolta Konczot, kiderült, hogy a Szabó által előadottakból egy szó sem igaz.

A járásbírószág bűnösnek mondotta ki Szabó Ferencet és 30 pengő pénzbüntetésre ítélte. A törvényszék fellebbezési tanácsa a csütörtöki tárgyalás után a 30 pengős ítéletet helybenhagyta.

6 éves kisfiu halálos szerencsétlensége

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön reggel hosszú szenvedés után meghalt a sebészeti klinikán Farkas János 6 esztendőes atokházi gyerek, akit szüleinek Atokháza 442 szám alatti tanyáján néhány nappal ezelőtt borzalmas szerencsétlenség ért. A gyerek szeptember 3-án délután felmászott a rozoga disznóól tetejére és ott játszadozott. Közben a tető leszakadt alatta és a gyerek lezuhant. Az ől alatt egy hatalmas, hegyesvégű karó meredt felfelé. Ezzel a karóval szokták kitámasztani az ől ajtaját. A szerencsétlen gyerek a karóba zuhant és az éles fa valósággal felnyársalta. A kis Farkas János a rettenetes kínok ellenére kiszabadította magát a karóból, bement a konyhába, ahol aztán eszméletlenül összeesett. Szülei behozták a sebészeti klinikára, műtétet hajtottak rajta végre, segíteni azonban nem lehetett rajta, mert komplikációk léptek fel, a gyerek csütörtökön reggelre meghalt.

Az ügyészség elrendelte a vizsgálatot a felelősség kérdésének tisztázása végett, egyúttal a gyereket felboncolják.